نام اعضای تیم و شماره دانشجوییها

سید ابوالحسن رضوی (۴۰۲۲۱۲۶۵۵) ایمان محمدی (۹۹۱۰۲۲۰۷) علی اسلامی نژاد (۴۰۲۲۱۱۷۸۹) شماره گروه: ۲۰

یک قانون سرانگشتی در فاز تحلیل این است که «افراد تیم ایجاد در فاز تحلیل باید بر نیازمندی هایی تمرکز کنند که در حوزه ی مسئله و کسب و کار قرار دارد».

الف) چه نوع نیازمندی هایی در این حوزه ها نیستند؟

ب) مثال بزنید.

جواب سوال ١

مقدمه

در فاز تحلیل مهندسی نرمافزار، تمرکز اصلی بر شناسایی و تعریف نیازمندیهای کاربردی است که مستقیماً به حوزهی مسئله و کسب و کار مرتبط هستند. با این حال، برخی نیازمندیها وجود دارند که معمولاً در این فاز در نظر گرفته نمی شوند.

نیازمندیهای غیرمرتبط

- الف) نیازمندیهای غیرعملکردی: این نیازمندیها شامل مواردی مانند امنیت، پایداری، کارایی و استانداردهای کیفی می شوند. به عنوان مثال، الزامات امنیتی یا زمان پاسخ سیستم. این نیازمندیها بیشتر به چگونگی ارائه سرویس توسط سیستم مربوط می شود تا خود سرویس
- ب) نیازمندیهای فنی: اینها شامل انتخابهای فناورانه مانند پلتفرمهای سختافزاری و نرمافزاری، زبانهای برنامهنویسی و ابزارهای توسعه میشوند. این نیازمندیها بیشتر به راه حل فنی برای تحقق نیازمندیهای کاربردی مربوط میشوند.
- ج) نیازمندیهای مدیریتی یا سازمانی: این نیازمندیها به فرایندهای داخلی سازمانی، رویههای مدیریت پروژه و سیاستهای کلان سازمانی مربوط میشوند. به عنوان مثال، نیازمندیهایی مانند رعایت استانداردهای خاص یا روشهای گزارش دهی.

مثالها

- نیازمندی غیرعملکردی: در نظر گرفتن استانداردهای امنیتی بالا برای یک سیستم بانکی آنلاین که باید تراکنشها را به شکل امن انجام دهد.
- نیازمندی فنی: استفاده از یک پایگاه داده خاص مانند MySQL به دلیل تجربه قبلی تیم توسعه در استفاده از این فناوری.
- نیازمندی مدیریتی: توسعه نرم افزار با استفاده از روش Agile به دلیل نیاز سازمان به انعطاف پذیری بالا و بازخورد سریع از کاربران.

- ۱. معماری یک خانه یا ساختمان را در نظر بگیرید و با معماری نرمافزار مقایسه کنید.
- ۲. رشته های معماری ساختمان و معماری نرمافزار چه شباهت هایی دارند؟ چه تفاوت هایی دارند؟

جواب سوال ۲

مقایسه معماری خانه/ساختمان با معماری نرمافزار

معماری ساختمان و معماری نرمافزار، هر دو فرایندهای برنامهریزی، طراحی و سازماندهی هستند که برای ایجاد یک محصول نهایی پیچیده و کاربردی استفاده میشوند. در هر دو حوزه، معمار باید مجموعهای از الزامات و نیازمندیها را در نظر بگیرد، راهحلهای مختلف را بررسی کند، و ساختاری منطقی و کارآمد را تعریف کند.

شباهتها:

- برنامهریزی و طراحی: هر دو نیازمند فرایندی برای تعیین نیازمندیها، محدودیتها، و هدفهای پروژه هستند.
 - اصول اساسی: در هر دو حوزه، اصول اساسی مانند کارایی، پایداری، و کاربرپسندی حائز اهمیت هستند.
 - توجه به جزئیات: جزئیات در هر دو حوزه نقش کلیدی در موفقیت نهایی پروژه دارند.

تفاوتها:

- ماهیت محصول: محصول نهایی در معماری ساختمان فیزیکی و در معماری نرمافزار مجازی است.
- روند توسعه: معماری نرمافزار اغلب شامل فرایندهای تکراری و انعطافپذیر است، در حالی که ساختمانها معمولاً بر اساس طرحهای نهایی و دقیق ساخته میشوند.
- تغییر و نگهداری: نرمافزارها معمولاً برای تغییر و بهروزرسانی طراحی میشوند، در حالی که ساختمانها به ندرت برای تغییرات عمده طراحی میشوند.

شباهتها و تفاوتهای رشتههای معماری ساختمان و معماری نرمافزار

شاهتها:

- تفکر سیستماتیک: در هر دو رشته، لازم است که معمار تفکر سیستماتیک داشته باشد و بتواند اجزای مختلف را به صورت یک کل هماهنگ در نظر بگیرد.
 - حل مسئله: هر دو رشته به شدت بر حل مسئله و ارائه راه حلهای خلاقانه تمرکز دارند.
- نیاز به همکاری و ارتباطات: در هر دو رشته، معماران نیاز به همکاری نزدیک با سایر اعضای تیم و ذینفعان دارند.

تفاوتها:

- مهارتهای تخصصی: مهارتهای مورد نیاز در هر رشته متفاوت است؛ مهندسی نرمافزار به دانش برنامهنویسی و فناوری اطلاعات نیاز دارد، در حالی که معماری ساختمان به دانش مهندسی ساختمان و طراحی نیاز دارد.
 - محیط کاری: محیط کاری و ابزارهای مورد استفاده در هر رشته متفاوت است.
 - طبیعت پروژهها: نوع و ماهیت پروژهها در هر دو رشته به طور قابل توجهی متفاوت است.

تفاوت فعالیت های تحلیل و طراحی سیستم های نرمافزاری را توضیح دهید. اطمینان حاصل کنید که در توضیحات خود به موارد زیر بپردازید:

- ارتباط آن دو با یک مساله و راه حل آن
 - اهداف و تمرکز هر یک
 - سطح انتزاع هر كدام
- تقدم و تاخر هر یک از این دو فعالیت
 - تفاوت مدلسازی ذیل هر فعالیت

جواب سوال ٣

ارتباط با مسئله و راهحل

تحلیل: در تحلیل نرمافزار، مسئله مورد بررسی قرار میگیرد. هدف این است که دقیقاً تعریف کنیم مسئله چیست و چه نیازهایی باید توسط نرمافزار برآورده شود.

طراحی: در مرحله طراحی، راهحلهای ممکن برای مسائل تحلیل شده مطرح میشوند. این مرحله شامل تعیین چگونگی عملکرد نرمافزار برای برآورده کردن نیازهای شناسایی شده است.

اهداف و تمرکز

تحلیل: تمرکز در تحلیل بر روی شناسایی و فهم نیازمندیهای کاربر و مشخص کردن آنچه سیستم باید انجام دهد، است.

طراحی: هدف از طراحی ایجاد یک معماری قابل اجرا برای نرمافزار است که نیازمندیهای تحلیل شده را پوشش دهد.

سطح انتزاع

تحلیل: در تحلیل، سطح انتزاع بالاتر است. این مرحله بیشتر بر روی "چه" تمرکز دارد تا "چگونه". طراحی در سطح انتزاع پایینتر قرار دارد و بیشتر به جزئیات "چگونه" میپردازد.

تقدم و تاخر

تحلیل: معمولاً قبل از طراحی انجام میشود. ابتدا باید مسائل و نیازمندیها را درک کرد. طراحی: پس از تحلیل انجام میشود و بر اساس نتایج به دست آمده از تحلیل، راهحلها طراحی میشوند.

تفاوت در مدلسازی

تحلیل: مدلسازی در تحلیل بر روی نمایش نیازمندیها و فرایندهای کسبوکار تمرکز دارد. طراحی: در طراحی، مدلسازی به توصیف معماری سیستم، کلاسها، اشیاء، و روابط بین آنها میپردازد.

در یک فروشگاه تحت وب، کسب و کار مربوطه وظیفه واسطه گری را بر عهده دارد و تعداد زیادی مشتری را به تعداد زیادی انباردار متصل میکند. هم مشتریان و هم انبارداران در این سیستم دارای حساب و کیف پول هستند، و هر خرید به طور مستقیم پول را از کیف پول مشتری به کیف پول فروشنده منتقل میکند (بدون هیچ هزینهای).

مدل زیرساختی که برای این فروشگاه تعریف شده است به عنوان مدل backend شناخته می شود و برای بخشی از کد زیرسیستم طراحی شده است. برای سهولت در توضیح سوال، بسیاری از جزئیات (داده ها و عملیات کلاسها) حذف شده اند و تمرکز بر روی کلاس ها و روابط بین آن ها است.

١. بازسازى مدل تحليل

مدل تحلیل متناظر با مدل طراحی فوق از دست رفته است. آن را بازسازی کنید. (نکته: مدل تعبیه شده باید سادهتر و کوچکتر از مدل طراحی باشد.)

۲. استفاده از الگوهای تحلیل فاولر

در فصلهای ۸ تا ۱۱ کتاب «پرسمن»، به الگوهای تحلیل - به خصوص الگوهای تحلیل فاولر - اشاره شده است. کتاب فاولر را می توانید از لینک مذکور دریافت کنید. از الگوی «موجودی و حسابداری - تراکنش» (فصل ۶ کتاب الگوهای تحلیل فاولر) استفاده از این الگو غنی سازی کنید. کنید.

٣. توجيه بهبودها

دو مورد از بهبودهایی که این الگو به ارمغان می آورد را توجیه کنید.

جواب سوال ۴ جواب بخش اول

جواب بخش دوم

جواب بخش سوم

بهبود اطمینان از صحت تراکنشها

در مدل قبلی، هر تراکنش به صورت جداگانه ایجاد می شد، بدون اطمینانی از اینکه عملیات مرتبط با آن قرینه و صحیح باشد. این امر خطر ایجاد تراکنشهای نامعتبر را افزایش می داد، که می توانست منجر به خلق یا حذف نادرست مقداری پول شود. با اعمال الگوی فاولر، هر تراکنش به وضوح با یک عملیات متقابل مرتبط می شود. این امر به وسیله تعریف دو transaction برای هر entry و تضمین اینکه جمع مبالغ در هر entry صفر باشد، اطمینان از صحت و تعادل مالی را فراهم می کند.

افزایش شفافیت و ردیابی تراکنشها

در مدل قبلی، برای هر طرف در تراکنش، یک transaction جداگانه ایجاد می شد و رابطه میان این transaction ها مشخص نبود. در نتیجه، دسترسی به اطلاعات کامل تراکنش برای هر دو طرف دشوار بود. با به کارگیری الگوی جدید، هر transaction های مربوط به یک مبادله مالی است. این ساختار جدید امکان ردیابی و شفافیت بیشتری را در مورد جریانهای مالی فراهم میکند، زیرا تمام مبادلات مالی مرتبط با یک فرد به راحتی قابل شناسایی است.

در این بخش، پنج مفهوم مدلسازی عمده در مهندسی نرمافزار - CRC Card ، User Story ، UML ، DFD و DFD - مورد بررسی و مقایسه قرار دهید از جنبه های مختلف.

- چه چیزهایی را مدل میکنند
- آنها را چگونه مدل میکنند
- کجا/در چه زمانی استفاده میشوند
- تفاوت سطح انتزاع در مدلسازی

جواب سوال ۵

در مهندسی نرمافزار، مدلسازی فرایندی است که به منظور ایجاد یک نمایش گرافیکی یا نمادین از یک سیستم، فرایند یا مفهوم انجام میشود. مدلسازی میتواند برای اهداف مختلفی استفاده شود، از جمله:

تجسم سيستم يا فرآيند

درک بهتر سیستم یا فرآیند

ارتباط موثرتر با سایرین در مورد سیستم یا فرآیند

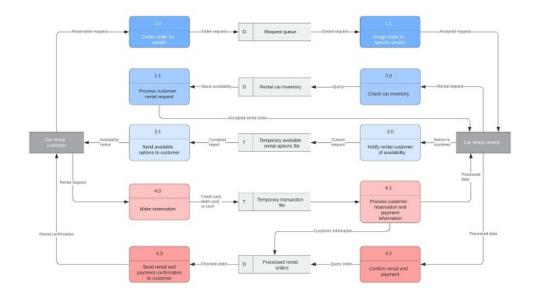
تجزیه و تحلیل و بهبود سیستم یا فرآیند

در این مقاله، مفاهیم مختلف مدلسازی در مهندسی نرمافزار را تحلیل و مقایسه میکنیم.

DFD (Data Flow Diagram)

DFD ، که مخفف Data Flow Diagram است، یک ابزار مهم در مهندسی نرمافزار برای نمایش جریان دادهها درون یک سیستم است. این نمودار به تحلیلگران و طراحان کمک میکند تا درک عمیقتری از سیستمها داشته باشند.

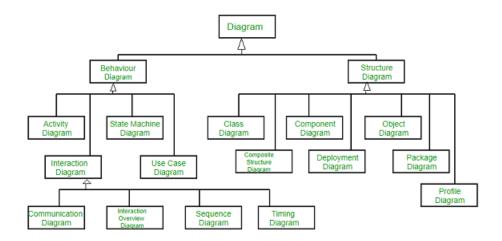
- کاربرد: DFD برای نمایش جریان داده ها بین فرآیندها، داده ها، سازمان ها و ذخیره سازی ها در سیستمهای نرم افزاری استفاده می شود.
- ساختار: DFD شامل گرهها و خطوط است. گرهها نشاندهنده فرآیندها، مخازن داده، منابع داده و مقاصد داده هستند، و خطوط جریان دادهها را نشان میدهند.
 - سطح انتزاع: DFD در سطوح مختلف انتزاع مورد استفاده قرار می گیرد.
 - مزایا: این ابزار به شناسایی مسیرهای داده و تحلیل چگونگی انجام کار توسط سیستم کمک میکند.

UML (Unified Modeling Language)

UMI ، که مخفف Unified Modeling Language است، یک زبان استاندارد برای مدلسازی و توصیف ساختار و رفتار سیستمهای نرمافزاری است. این زبان از طریق استفاده از مجموعهای متنوع از نمودارها کاربرد دارد.

- انتزاع در UML : یکی از ویژگیهای برجسته UML توانایی آن در نمایش سطوح مختلف انتزاع است.
 - کاربرد UML: UML در تمام مراحل توسعه نرمافزار مورد استفاده قرار میگیرد.

User Story

User Story در مهندسی نرمافزار به عنوان یک تکنیک مدلسازی برای تعریف نیازمندیها و رفتار کاربران در سیستم استفاده می شود. این روش متمرکز بر بیان خواسته ها و نیازهای کاربران از طریق سناریوهای کوتاه و روشن است.

• سطح انتزاع: User Story نسبت به سایر روشهای مدلسازی، از سطح انتزاع بالاتری برخوردار است.

- بررسی نیازمندیها: این روش نیازمندیها را از دیدگاه ذینفعان بررسی میکند.
- مثالها: در سامانه دانشگاهی، User Story ها میتوانند شامل مواردی مانند «من به عنوان یک دانشجو میخواهم لیست تمرینها و ددلاینهای آنها را داشته باشم...» باشند.

User Story

As an Account Manager
I want a sales report of my account
to be sent to my inbox daily
So that I can monitor the sales
progress of my customer portfolio

Acceptance criteria:

- The report is sent daily to my inbox
- The report contains the following sales details: ...
- 3. The report is in csv format.

CRC Card

CRC Card ، مخفف CRC Card ، یک ابزار مدلسازی در مهندسی نرمافزار است که برای تحلیل و طراحی سیستمهای شیگرا استفاده می شود. هر کارت CRC سه جزء اصلی دارد: کلاس، مسئولیتها و همکاریها.

- كلاس: نام كلاس در بالاى كارت قرار مى گيرد و نشان دهنده يك مفهوم، شيء يا موجوديت در سيستم است.
- مسئولیتها: این بخش شامل لیستی از وظایف یا مسئولیتهایی است که کلاس باید انجام دهد. این مسئولیتها معمولاً عملیات یا رفتارهایی هستند که کلاس بر عهده دارد.
- همکاریها: این بخش شامل کلاسهای دیگری است که کلاس برای انجام مسئولیتهای خود با آنها همکاری میکند.

کارتهای CRC به تیمهای توسعه کمک میکنند تا ساختار کلاسهای سیستم را درک کنند و نحوه تعامل آنها با یکدیگر را تجزیه و تحلیل نمایند. این رویکرد تمرکز بر روی همکاری و مسئولیتهای متقابل را ترویج میکند و به شناسایی و حذف وابستگیهای غیرضروری کمک میکند.

CRC Cards

CRC cards are a notational device to record information about a class, what it must do and with whom it must collaborate

Class Name:	Superclass:		Subclasses:
Responsibilities		Collaborations	

Copyright © 2013 by Jones & Bartlett Learning, LLC an Ascend Learning Company www.jblearning.com

BPMN

BPMN مخفف Business Process Model and Notation به معنای مدل و نشانه گذاری فرآیند کسبوکار است. این یک زبان مدلسازی بصری برای برنامههای تجزیه و تحلیل کسبوکار و مشخص کردن گردش کار فرایندهای سازمانی است. BPMN توسط ابتکار مدیریت فرآیند کسبوکار (BPMI) توسعه یافت و از زمان ادغام دو سازمان در سال ۲۰۰۵ توسط گروه مدیریت اشیاء (OMG) حفظ شده است.

عناصر اصلي

BPMN از مجموعهای از عناصر بصری برای مدلسازی فرآیندهای کسبوکار استفاده میکند. این عناصر عبارتند از:

- فعالیتها (Activities) : فعالیتها اقداماتی هستند که در یک فرآیند انجام میشوند. فعالیتها میتوانند شامل کارهای فیزیکی، پردازش اطلاعات یا تصمیمگیری باشند.
- جریانها (Flows): جریانها نحوه ارتباط فعالیتها را نشان میدهند. جریانها میتوانند به صورت خط مستقیم، خط نقطه چین یا خط مورب نشان داده شوند.
 - شروع و پایان (Start and End) : شروع و پایان نشاندهنده نقاط شروع و پایان یک فرآیند هستند.
 - كنترلها (Controls) : كنترلها شرايطي را كه بر جريان فرآيند تأثير مي گذارند، نشان مي دهند.
 - پیوندها (Links): پیوندها فعالیتها یا جریانهای مختلف را به هم متصل میکنند.

كاربردهاي BPMN

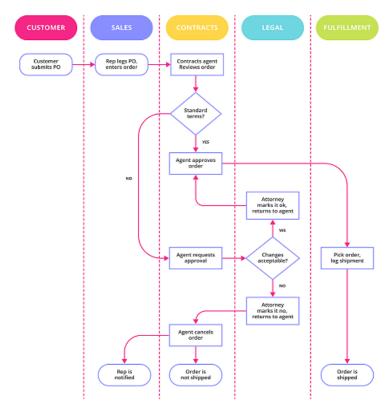
BPMN در طیف گستر دهای از کاربر دها استفاده می شود، از جمله:

21

- تجزیه و تحلیل فرآیندهای کسبوکار: BPMN می تواند برای تجزیه و تحلیل فرآیندهای کسبوکار موجود و شناسایی فرصتهای بهبود استفاده شود.
- طراحی فرآیندهای کسبوکار جدید: BPMN میتواند برای طراحی فرآیندهای کسبوکار جدید استفاده شود.
- پیادهسازی فرآیندهای کسبوکار: BPMN میتواند برای پیادهسازی فرآیندهای کسبوکار در سیستمهای فناوری اطلاعات استفاده شود.
- آموزش فرآیندهای کسبوکار: BPMN میتواند برای آموزش کارکنان در مورد فرآیندهای کسبوکار استفاده شود.

آبنده BPMN

BPMN یک زبان قدرتمند و انعطافپذیر است که به سازمانها کمک میکند تا فرآیندهای کسبوکار خود را بهطور موثرتر مدیریت کنند. انتظار میرود که BPMN در سالهای آینده به محبوبیت خود ادامه دهد، زیرا سازمانها به دنبال راههایی برای بهبود کارایی و بهرهوری خود هستند.

Source: Pearson, S. (Nd), '9 best business process modeling techniques (with examples)', Retrieved from Tallyfy

DFD (Data Flow Diagram)

- چه چیزهایی را مدل میکند: جریان دادهها و ارتباطات بین فرایندها، دادهها و ذخیرهسازیها.
 - چگونگی مدلسازی: با استفاده از نمودارهای گرافیکی برای نشان دادن جریان دادهها.
 - زمان استفاده: در مراحل اولیه تحلیل سیستم برای درک بهتر جریان اطلاعات.
 - سطح انتزاع: سطح بالا در ارتباط با جریان دادهها.

UML (Unified Modeling Language)

- چه چیزهایی را مدل میکند: ساختار و رفتار سیستمهای نرمافزاری.
- چگونگی مدلسازی: با استفاده از مجموعهای متنوع از نمودارها (مانند نمودار کلاس، نمودار توالی).
 - زمان استفاده: در تمام مراحل توسعه نرمافزار.
 - سطح انتزاع: متغير، بسته به نوع نمودار.

User Story

- چه چیزهایی را مدل میکند: نیازمندیها و ویژگیهای کاربران از دیدگاه آنها.
- چگونگی مدلسازی: به صورت جملات ساده و قابل فهم برای توصیف داستانهای کاربری.
 - زمان استفاده: بیشتر در رویکردهای توسعه چابک.
 - سطح انتزاع: بسيار بالا و كاربر محور.

CRC Card (Class-Responsibility-Collaboration)

- چه چیزهایی را مدل میکند: وظایف، مسئولیتها و همکاریهای کلاسها.
- چگونگی مدلسازی: با استفاده از کارتهایی که کلاسها و وظایف آنها را نمایش میدهند.
 - زمان استفاده: در مرحله طراحی سیستم و تعریف مسئولیتهای کلاسها.
 - سطح انتزاع: متوسط تا بالا در ارتباط با ساختار كلاسها.

BPMN (Business Process Model and Notation)

- چه چیزهایی را مدل میکند: فرایندهای کسبوکار و وظایف مرتبط.
- چگونگی مدلسازی: با استفاده از نمودارهای فرایندی و نشانه گذاریهای استاندارد.
 - زمان استفاده: برای تحلیل و بهبود فرایندهای کسبوکار.
 - سطح انتزاع: بالا در ارتباط با فرایندهای سازمانی.

تحلیل روش طراحی ویژگیرانه (نسخه سوم) را به دقت مطالعه کنید و تحلیل خود را از این روش براساس موارد زیر بیان کنید.

مستندات معماري

شامل تصمیمات، عقلانیت، دیدگاههای معماری، راهحلهای جایگزین، بازنمایی و سایر موارد اشاره شده در کتاب.

نگرانیهای همه انواع ذینفعان

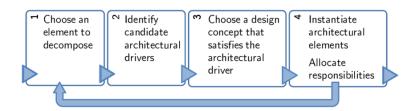
شامل کاربر نهایی، مشتری، تیم ایجاد، مدیر پروژه و ...

چگونگی کاربرد مفاهیم، اصول، الگوها و سبکهای معماری

بررسی نحوه کاربرد این مفاهیم در روش طراحی ویژگی رانه.

توجه کنید پوشایی و دقت پاسخ شما به عنوان ملاک مهم ارزیابی در این سوال در نظر گرفته می شود.

جواب سوال ۶

روش طراحی ویژگیرانه (ADD) یک رویکرد چابک برای توسعه معماری نرمافزار است که بر اساس ویژگیها متمرکز است. این روش در سال ۲۰۱۶ توسط دو نفر به نامهای جف باک و ریچارد هافمن معرفی شد و در سال ۲۰۱۶ نسخه سوم آن منتشر شد.

روش ADD روشی است که ما در آن از یک رویکرد تکراری استفاده میکنیم. هدف اصلی ما این است که یک سیستم را به گونهای طراحی، تست و تولید کنیم که بتوانیم به خوبی کنترل کنیم و به ویژگیهای کیفی مورد نظر دست یابیم. این فرآیند شامل سه مرحله اصلی: برنامهریزی، اجرا و بررسی است. یکی از مزایای کلیدی این رویکرد تولید یک معماری کاربردی است که ممکن است کاملاً بینقص نباشد، اما در طول زمان با استفاده از تجربیات کسب شده بهبود می یابد. همچنین، این روش باعث افزایش قابلیت پیش بینی و قابلیت ردیابی فرآیند می شود.

مستندات معماري

در روش طراحی ویژگیرانه، مستندات معماری به صورت مداوم و در طول فرآیند توسعه ایجاد میشود. این مستندات شامل موارد زیر هستند:

• دستور کار (Action Plan) : این سند شامل جزئیات هر گام از فرآیند طراحی ویژگیرانه است. این سند باید شامل موارد زیر باشد:

اهداف هر گام

فعالیتهای مورد نیاز برای رسیدن به اهداف

زمانبندی هر فعالیت

منابع مورد نیاز برای هر فعالیت

• استانداردها و الگوها (Standards and Patterns) : این سند شامل استانداردها و الگوهای مورد استفاده در طراحی معماری است. این سند باید شامل موارد زیر باشد:

استانداردهای فنی، مانند استانداردهای زبان برنامهنویسی، استانداردهای پایگاه داده، و استانداردهای امنیت الگوهای معمارانه، مانند الگوهای سهلایه، MVC ، و MVVM

• توضيحات معماري (Architecture Description)

این سند شامل توضیحات کامل از معماری نرمافزار است. این سند باید شامل موارد زیر باشد:

اجزاى نرمافزار

روابط بین اجزای نرمافزار

ویژگیهای نرمافزار

محدوديتهاي نرمافزار

این مستندات باید به گونهای تهیه شوند که برای همه ذینفعان قابل فهم باشند.

نگرانیهای همه انواع ذینفعان

روش طراحی ویژگیرانه بر اهمیت توجه به نگرانیهای همه انواع ذینفعان تأکید دارد. این ذینفعان شامل موارد زیر هستند:

• کاربر نهایی (End User) : افرادی که نرمافزار را استفاده میکنند. نگرانیهای این افراد شامل موارد زیر است:

كارايى نرمافزار

سهولت استفاده از نرمافزار

قابليت اطمينان نرمافزار

• مشتری (Customer) : افرادی که نرمافزار را سفارش میدهند. نگرانیهای این افراد شامل موارد زیر است: هزینه نرمافزار

زمان تحويل نرمافزار

الزامات قانوني نرمافزار

- تیم ایجاد (Development Team) : افرادی که نرمافزار را توسعه میدهند. نگرانیهای این افراد شامل موارد زیر است: پیچیدگی نرمافزار
 - قابلیت نگهداری نرمافزار
 - قابلیت توسعهپذیری نرمافزار
- مدیر پروژه (Project Manager) : افرادی که پروژه توسعه نرمافزار را مدیریت میکنند. نگرانیهای این افراد شامل موارد زیر است:
 - ریسکهای پروژه
 - زمانبندي پروژه
 - بودجه پروژه

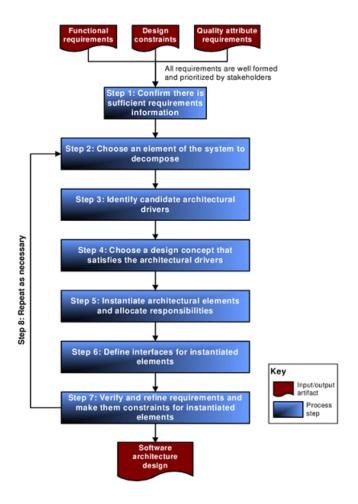
روش طراحی ویژگیرانه به ذینفعان کمک میکند تا در فرآیند طراحی معماری مشارکت داشته باشند و نگرانیهای خود را بیان کنند.

چگونگی کاربرد مفاهیم، اصول، الگوها و سبکهای معماری

روش طراحی ویژگیرانه از مفاهیم، اصول، الگوها و سبکهای معماری برای ایجاد یک معماری نرمافزار کارآمد و پایدار استفاده میکند. این مفاهیم، اصول، الگوها و سبکها عبارتند از:

- مفاهیم معماری: مانند مفاهیم سیستمهای باز، سیستمهای توزیع شده و سیستمهای چند لایه.
 - اصول معمارى: مانند اصل انتزاع، اصل تفكيك وظايف و اصل وابستكي ضعيف.
 - الكوهاي معماري: مانند الكوهاي معمارانه مشترك مانند سهلايه، MVC و MVVM .
- سبکهای معماری: اینها روشهایی هستند که بیانگر یک رویکرد کلی در طراحی معماری هستند. سبکهای معماری مانند معماری میکروسرویسها، معماری مبتنی بر رویداد و معماری سرویس گرا (SOA) تاکید بر اصولی مانند تجزیه و تحلیل، توزیع وزنی کارکردها و تعامل میان سرویسهای مستقل دارند. این سبکها به معماران کمک میکنند تا سیستمهایی پیچیده و قابل توسعه را طراحی کنند که بتوانند به خوبی در محیطهای پیچیده و متغیر پاسخگو باشند.

در نهایت، این مفاهیم، اصول، الگوها و سبکهای معماری به معماران نرمافزار این امکان را میدهند تا سیستمهایی ایجاد کنند که نه تنها به خوبی عمل میکنند بلکه قابلیت انعطاف و تطابق با تغییرات آینده را نیز دارند.

حالا با توجه به تصویر، به توضیح این روش و گامهای مختلف آن نیز میپردازیم.

Attribute-Driven Design (ADD) نسخه ۳ یک روش طراحی معماری نرمافزار است که بر تحلیل و طراحی سیستمهای نرمافزاری با تمرکز بر ویژگیهای کیفی (مانند امنیت، عملکرد، قابلیت نگهداری و غیره) متمرکز است. این روش به طور خاص برای کمک به معماران نرمافزار در مواجهه با سیستمهای پیچیده طراحی شده است. در ادامه هفت گام اصلی ADD نسخه ۳ را توضیح داده و کد لاتک مربوطه را ارائه میکنم:

- الف) شناسایی مدولهای اصلی سیستم: در این مرحله، وظایف اصلی سیستم شناسایی و به مدولهای مختلف تقسیم میشوند. این کار با توجه به ویژگیهای کیفی مورد نیاز و کارکردهای کلیدی سیستم انجام میشود.
- ب) تعریف ویژگیهای کیفی و محدودیتها: در این گام، ویژگیهای کیفی مورد نظر و محدودیتهای مرتبط با هر مدول شناسایی و تعریف میشوند.
- ج) **طراحی مدولها:** در این مرحله، برای هر مدول، طراحی انجام میشود. این شامل تعریف رابطها، خدمات و عملکردهایی است که هر مدول باید ارائه دهد.
- د) تحلیل رفتار مدولها: این گام شامل بررسی و تحلیل رفتار مدولها در سناریوهای مختلف است تا اطمینان حاصل شود که ویژگیهای کیفی مورد نظر برآورده میشوند.
- ه) تخصیص وظایف به مدولها: در این گام، وظایف و مسئولیتهای مشخص به هر مدول اختصاص داده می شوند.
- و) تعریف رابطهای بین مدولها: این مرحله شامل تعریف نحوه تعامل و ارتباط بین مدولهای مختلف است.
- ز) دوباره سازی و بازبینی طراحی: در نهایت، طراحی کلی سیستم بازبینی و در صورت نیاز، تنظیم مجدد می شود تا اطمینان حاصل شود که همه ویژگیهای کیفی و محدودیتها به درستی پوشش داده شدهاند.